

Torsdag: Frökem D
Fredag: Roliga
Limmen

Wendelsbergs årsblad 2024

Omslagsbild

Fotograf: Johan Rapakko

På omslaget ser vi hela ensemblen för 2023 års barnproduktion Fröken Honung och den magiska flickan. Det vill säga Teaterlinjens årskurs 2. En strålande föreställning som gavs vid över tjugo tillfällen och för närmare 3 000 personer i publiken.

Utges av Wendelsbergs
Kamratförbund

Årgång 59/2024

Redaktionen:

Wendelsbergs folkhögskola
435 35 Mölnlycke
031-338 05 30

Redaktörer:

Ola Karlberg, 0761-073747
ola.karlberg@wendelsberg.se

Sven Östberg, 0707-492070
sven.ostberg@me.com

Sören Eriksson, 0733-144924
soren.eriksson@wendelsberg.se

Grafisk form:

Peter Berglund, Bullit reklambyrå
peter@bullit.se

Bilder, där inget annat anges:
Wendelsberg

Ansvarig utgivare:

Sören Eriksson, rektor

Kamratförbundets plusgiro: 16 37 48-7

Rektorns ruta

Idag började jag dagen med att fylla i en enkät vilket inte är någon ovanlig rektorssyssla. Den hade som oftast märkliga frågor som krävde svar. Temat den här gången var "Folkhögskolan ur ett lednings- och ledarskapsperspektiv" och bland annat ville man veta vad som var viktigast för en rektor att tänka på i sitt ledarskap i framtidens folkhögskola. Svårt att veta då framtiden ännu inte infunnit sig men jag antar att den närmaste framtiden kommer att ha mycket gemensamt med den tid vi lever i nu. Så har det i varje fall varit förut. Så jag svarade att man behöver hålla sig väl med personalen och ett sätt är att lita på att de utför sina arbetsuppgifter på bästa sätt. Om man som rektor inte vet vad personalen ska göra och gör på da-

garna har man ett problem men som ändå är hanterbart. Gå ut i verksamheten och se vad de gör, kanske kan du hjälpa till med något ibland men lägg dig inte i för mycket. Välj dina strider, var tillgänglig och beredd på det mesta, var ett par andra tips jag skickade med. Det enda jag vet om framtiden är att det alltid händer något annat än det jag trodde skulle hända. Det är för det mesta både överraskande och väldigt skojigt.

Det är mycket här och nu för oss alla här på skolan. Häromdagen ringde vårt turnerande teatersällskap Teater Tempo från Borlänge och meddelade att sidodörren på den lilla buss de färdades i inte gick att stänga. De turades om att hålla den stängd under resan. Verkstäderna i trakten vägrade ta i en fransk bil och till och med märkesverkstaden Renault tvädde sina händer. Det löste sig på folkhögskolemässigt sätt med hjälp av ett spänn-

band som fick hålla dörren på plats under de resterande sextio milen hem. Men så kan vi ju inte ha det. Särskilt inte som turnén skulle fortsätta efter ett par dagars vila på Wendelsberg. När bilen kom hem kunde rektorn hitta låskistan inne i dörren. Men tre skruvar av fransk modell saknades och utan dessa gör en fransk låskista varken av eller till. Så en specialbeställning gjordes på tre skruvar a 68 kronor och redan dagen efter kunde rektorn och tjänstgörande vaktmästare sätta låset på plats. Vilken lycka! Turnén kan fortsätta med stängd dörr vilket underlättar för de resande samtidigt som det har en starkt lugnande effekt på ett rektorshjärta. Det är ofta de små detaljerna som i stunden betyder mest och känns som

mest meningsfulla. I nästa vecka skall jag till Stockholm för att tillsammans med ett stort antal andra förståsigpåare från hela landet under en hel dag delta i en workshop (eller verkstad som vi sa förr) om de statbidragsbestämmer som eventuellt skall vara vägledande för verksamheten på landets folkhögskolor från och med 2026. Det är naturligtvis också viktigt men jag måst erkänna att både entusiasmen och meningsfullheten känns något mer avlägsen i jämförelse med att få tre skruvar på plats på en Renault.

Idag var vi några som talade om vad folkhögskola är och hur vi skiljer oss från annan vuxenutbildning. Jag vet, det är många som talat om det innan. Många och har dessutom skrivit hyllmetrar av böcker och rapporter som man kan läska sig med. Ändå fortsätter vi med att leta efter det optimala svaret som sannolikt inte finns. Men samtalet är viktigt, upphör det så dör vi. Ser folkhögskolan annorlunda ut idag än för tjugo år sedan, på 1980-talet eller kanske på 1950-talet? Förhoppningsvis. Eller, självklart gör den det annars hade vi inte funnits idag. Vi erbjuder till exempel de kurser som deltagarna vill ha nu istället för förr därför att, utan deltagare, ingen folkhögskola. Var det annorlunda att vara lärare på folkhögskola förr än nu? Underförstått, var det bättre förr? Jag vet inte men på det stora hela tror jag inte det. Men det var nog annorlunda, den saken är säker.

Det är inte ofta det sker men vi sökte en ny lärare för en tid sedan. I annonsen skrev jag "du behöver kunna undervisa i naturkunskap, biologi och matematik och gärna några ämnen till. Kan du dessutom spela banjo, gå på händer och berätta en skojig historia så är det en klar merit. Framförallt måste du tycka om att vara

bland människor". Det blev en väldig uppståndelse kring detta i vissa kretsar. En och annan akademiker kände sig förödmjukad och tyckte att det var att raljera över lärarens väldiga kunnande. Att jämföra sådant trams som att gå på händer med matematikundervisning. Men sanningen är nog att de flesta unga människor blir mer imponerade av en lärare som går på händer än en som kan redogöra för Pythagoras sats. Allra mest förvånad blir man nog om vederbörande kan göra båda sakerna, helst samtidigt. Nåväl, den som anställdes har utmärkta ämneskunskaper så alla kan vara lugna. Han spelar varken banjo eller går på händer men är däremot en utmärkt pianist och körsångare och sådana behövs alltid på en folkhögskola. Och han tycker om människor för det står det i anställningsavtalet att man måste. Nej, det gör det faktiskt inte. Men jag skall nog skriva in det i framtiden, för varför skall man annars arbeta på en folkhögskola.

Det blev lite långt det här och det var inte meningen för är ju så mycket annat som skall få plats i årsbladet. En hel del om det som hänt sen sist men också lite om sånt som hände för länge sedan. Det tröttnar vi ju aldrig på att läsa om. Det mesta fick inte plats men har hänt ändå och kanske blir det just det som någon annan om fyrtio år skriver om istället för det som hänt då.

Till sist, i år håller vi Kamratmötet den 9 maj på Kristi himmelfärdsdagen. Läs mer om det längre in i bladet. Då hörs och ses vi igen.

Väl mött!

Sören Eriksson, rektor

Övervakningsmästare "Mac" Patrick McAvey tar sig en titt på en del av solpanelshavet som breder ut sig över Mellangårdens tak.

Kamrer Marcus Andersson tar en titt på det system som han hoppas skall ha en gynnsam effekt också på skolans elräkningar.

Soluppgång över Wendelsberg

Sällan har vårsolen varit så efterlängtd som i år.

Sällan har vårsolen varit så efterlängtd som i år. Vintern har varit ovanligt kall och det är en anledning så god som någon att längta efter vår och sol. Den kalla vintern i kombination med några berg- och luftvärmepumpar som stannade under någon månad gjorde att elmätarna snurrade snabbare än vanligt. Det syntes inte minst på elräkningen. Men nu går vi mot vår och bättre tider på den fronten!

I ekonomiskt svåra tider gäller det att inte i sparivern slå knut på sig själv och lägga alla satsningar på framtiden åt sidan. Då blir uppförbacken bara längre när det väl börjar ljusna vid horisonten. Därför fattade skolstyrelsen för drygt ett år sedan beslutet att sätta det sedan länge efterlängtda solpanelsprojektet i sjön. Totalt 273 solpaneler med en sammanlagd

yta på nästan 600 kvadratmeter ligger sedan i november på taken till Mellangården, gymnastiksalen, teater med foajé. Just nu i dagarna knyts de sista sladdarna ihop och sedan väntar vi bara på att solen skall stråla rikligt över våra tak. När du läser detta hoppas vi att man kan sitta med sin telefon och i någon app följa Wendelsbergs egen elproduktion utan att ens behöva resa sig ur stolen.

Det har varit en lång resa innan allt kom på plats. Projekteringar, många möten, bygglov och efterforskningar om hur än det ena, än det andra skulle dras, kopplas och i bästa fall hänga ihop. Panelerna ligger som sagt på Mellangårdens många tak men elen som produceras där är ju tänkt att användas också i övriga byggnader som Hildingsgården, Stallgården och Huvudbyggnaden. Det visade sig då att vi för en gång skulle hade lite tur med det osannolikt

komplexa värmesystemet på skolan. Gamla men inte bortglömda kulvertar från Mellangården till Hildingsgården och Stallgården kunde användas för att knyta ihop det hela utan att ett enda spadtag behövdes tas. Det är vi glada för. Å andra sidan behövde vi i somras lägga om de gamla papptaken där panelerna skall ligga. Att göra det i omvänd ordning ansågs olämpligt. Men det hade nog varit nödvändigt ändå inom kort då pappens ålder varierade mellan trettio och sextio år och garantin på ett papptak normalt ligger på tjuugo år.

Projektet kostar oss närmare fyra miljoner kronor men skall å andra sidan, om vi får tro dem som räknat, ge oss omkring 150 000 kWh per år. Det sänker i så fall elkostnaden med upp emot en kvarts miljon per år vilket inte är fy skam. Dessutom tar vi ytterligare ett stort kliv i arbetet för en bättre miljö och det gör ju inte saken sämre. Backar man tjugofem år i tiden så eldade vi på Wendelsberg upp omkring hundra kubikmeter olja per år om vintern var kall och det var den ibland. Idag eldar vi inte olja över-

huvudtaget även om oljepannan står kvar i källaren som ett minne från en svunnen tid. Den största ersättningen för olja har varit bergvärmesatsningar i två omgångar. Därutöver luftvärmepumpar och en och annan elpanna. Ja, så trivseldar vi lite i kaminen i dagrummet också. Projektet finansieras till hälften med lån och den andra halvan genom att vi tar av våra besparingar. Ja, sedan har Kamratförbundet bidragit med hundra tusen kronor vilket vi ödmjukt tackar för.

Apropå framtiden så är systemet för övrigt förberett för batterilagring. Då kan vi spara energi från soliga dagar för att använda den på natten eller rent utav en helt annan dag. Eller kanske sälja elen dyrt ut på nätet. Men batterierna får bli ett framtida projekt när tekniken kring lagring och batterier kommit ännu längre och framför allt när vår egen kassa fyllts på något igen.

Sören Eriksson

Vi har tappat räkningen

Vi har tappat räkningen på hur många gånger det hänt. Men det känns som att det hör till så här i årsbladstider att berätta om att grinden till Wendelsberg än en gång hart blivit påkörd.

Den här gången var det en buss som inte riktigt klarade svängen utan att också kraftigt demolera den ena grinden med tillhörande gångjärn.

Dessutom lyckades den samtidigt vrida hela grindstolpen ett halvt varv vilket i sig är en imponerande prestation. Här intill kan du se en

Med blotta förskräckelsen överlevde örnen bussens väldiga framfart. Såväl stolpe som grind är nu återställd.

bild på grinden men däremot inte på bussen som väl hade bråttom till verkstaden. Det blev naturligtvis bussbolaget som fick stå för kallet med renoveringen och återställandet så den resan var nog en särskilt dålig affär.

En stor glädje är emellertid att den örn i brons som Kamratförbundet under lång tid samlat in pengar till och som äntligen kom på plats på samma stolpe för knappt ett år sedan överlevde dramatiken med blotta förskräckelsen.

Mu 2 fick pris för bästa utklädnad.

Volleybollnatta

Natten till den 6–7 december 2023 var det dags för en av läsårets idrottshändelser: volleybollnatta. Åtta av skolans klasser hade skramlat ihop var sitt lag. Så även personalen. Dessa nio lag och ett oräkneligt antal supportrar var på plats när turneringen startade på kvällen den 6:e.

Wendelsbergs gymnastiksal räcker inte till för ett sådant evenemang, så vi håller sedan många år till i Mölnlycke Idrottshus, när den ordinarie kvällsverksamheten där upphör kl 22.

Personallaget vann turneringen och Teater 1 kom tvåa. Dessutom delade elevkårsstyrelsen ut specialpriser.

AL Esteten fick pris för bästa hejarklack. Laget hejade nämligen lika mycket på alla andra lag. På bilden en av dom mest hängivna esteterna: Minna Falk.

Feda Abbas tränar på att hålla i en lektion för kurskamraterna Roland Dahl, t v och Hassan Aljalad.

Nu har vi utbildat över 100 lärarassistenter

I år är det femte året vi har Lärarassistentutbildningen helt och hållet på Wendelsberg. Vi genomförde två bristyrkeskurser i samarbete med Arbetsförmedlingen och Folkuniversitetet innan dess.

Det är tredje året vi är med i FLiS – Folkhögskolor med lärarassistentutbildning – som Wendelsberg var med och sådde ett frö till efter en konferens på skolan, bara veckor innan pandemin bröt ut. Nu jobbar styrelsen i FLiS

(mig inräknad) med att sprida information om utbildningarna, knyta kontakter, se vad som hänt våra gamla deltagare och öka statusen på utbildningen (SeQf 5 bedömning).

Det har blivit en trevlig och intresserad klass som är nyfikna och diskuterar ivrigt.

Varje år är det en ny klass, nya deltagare och nya utmaningar. I år trodde vi att vi skulle ha ett samarbete med skolverket om romer. Det började storslaget med att skolverket pratade om en hel klass med romer som skulle utbildas till lärarassistenter, men det slutade med noll och intet. Ja, vi hade en deltagare på uppopsdagen, men skolverket sa nej till honom.

Men det har blivit en trevlig och intresserad klass som är nyfikna och diskuterar ivrigt. Det är också fler män än på länge, hela fem stycken. En ny kursplan har kommit på plats i enlighet med FLiS gemensamma ramverk. Vi har förlorat Björn Lanefelt som lärare, men istället haft en ny konstellation av Johan Rapakko och Sören Eriksson som tagit över drogkunskap, ledarskap och motiverande samtal med mera. De har bland annat besökt JUNIS-dagen, Bona Via och AA-möten. Anna Hedenrud har hoppat in och jobbat med datakunskap och administration så nu är deltagarna taggade inför sina fördjupningsarbeten.

Mycket är sig likt från de tidigare åren, med besök på bokmässan, samarbete med Angeredsteatern och Hjärt- och lungräddning med Patrick McAvey. Men i år har Ann-Sofie Schultz jobbat lite extra med TAKK (tecken som stöd) och vi har gjort ett speciellt barn- och ungdomsbokarbete, där man läser fyra böcker (yngre barn 6–9 år, mellanåldern 9–12 år, tonårsböcker, serier). Klassen är uppdelad i tre grupper där varje grupp har en bok från varje kategori att läsa, sen blir det samtal i gruppen och tvärgrupp.

Men det viktigaste är nog praktiken, där halva gjordes i höstas och nu blir det fyra veckor till i vår, då deltagarna själva ska ordna sin praktik men på en annan skola och ett annat stadium. Vi håller tummarna för att de blir anställda där efter kursens slut, men just nu är det svåra tider med anställningsstopp på skolorna i Göteborg. Men behoven är enorma, det märker deltagarna inte minst när de är ute på praktik. Och de har stor nytta av vår utbildning, det får vi svar på genom enkäten som går ut till gamla deltagare.

*Eva Selander
Kursansvarig Lärarassistentutbildningen*

65 års erfarenhet tar adjö

När tre trotjänare lämnade skolan samtidigt inom loppet av bara några veckor under förra våren vart det inte utan att oron smög sig på. Hur skall det gå för oss nu?

Ylva Axelsson, som i över tjugo år vakat över administrationen och med ett fast men alltid lika vänligt sinne hanterat såväl deltagare som personal och många andra. Jobbat med ekonomi och administration av alla de slag, skött telefoner och annan kontorsutrustning, arkiverat, beställt material, jagat fram rapporter och påmint rektorn och övrig personal om än det ena och än det andra. Skolat in nya kamerer, rektorer och många andra. Utan att blinka hanterat telefonsamtal och situationer som många av oss andra bävat inför. Och hur dagen än sett ut, alltid haft nära till skrattet.

Wil Coppen, lärare sedan mer än 25 år på skolan. En lärares främsta uppgift är naturligtvis att undervisa och det har han gjort med den äran. Främst i naturkunskap, biologi och matematik men som det ofta blir på en folkhögskola i mycket annat. Wils ämneskunskaper är imponerande men lika imponerande har varit hans förmåga att fånga deltagarna och få dem att lyssna. En lärare av rang. Som den holländare han är har han också ofta kunnat ge lite andra perspektiv i en och annan diskussion som uppstått i såväl klassrum som personalrum. Wil

Först ut var Ylva Axelsson, här avtackad av Sören Eriksson.

har varit en stämningshövare på skolan med sitt goda humör och genom att ofta skoja med såväl deltagare som arbetskamrater.

Så till Anneli Simu Gunnarsson som också hon gjort över tjugo år i skolans tjänst. Om än med ett avbrott under några år för andra uppdrag i IOGT-NTO-rörelsens tjänst. De sista åren har hon med den äran ansvarat för skolans internat men också undervisat i svenska och mycket annat. Tidigare har Anneli arbetat i administrationen, med korta kurser, socialpedagogiska utbildningar, undervisat i svenska, engelska, tyska och fler ämnen än årsbladets utrymme medger. Mest imponerande blev vi nog när hon tog sig an ett antal lektioner i fysik utan några som helst betänkligheter och rodde även det i land. Sällan stillasittande och alltid på gång med något nytt spännande. En fixare av rang och sådana behövs alltid på en arbetsplats som Wendelsberg.

Anneli Simu och Wil Coppen går på långledighet.

Ja, hur skulle det gå för oss. Faktum är att det löst sig på bästa sätt. Högst värdiga efterträdare är på plats och verksamheten rullar på. Men vi saknar naturligtvis våra mångåriga arbetskamrater och de verkar också sakna oss då de redan gjort flera återbesök. Ja, ett par av dem har med ett leende på läpparna till och med hoppat in som vikarier, för sådana behövs ibland också på Wendelsberg.

Ett varmt tack för alla insatser och vi önskar er allt gott i den nya och lite friare tillvaron i livet.

Sören Eriksson

David Eriksson och Eva Selander jobbar båda med koordineringen av projekt VÄGEN.

Projekt Vägen

Hösten 2023 blev Wendelsberg med i ett omfattande EU-projekt kallat "Vägen". Vägen är ett treårigt projekt som omfattar 15 folkhögskolor från Malmö i söder och Umeå i norr och där syftet är att ta fram pedagogiska metoder som underlättar deltagarnas väg till arbetsmarknaden eller vidare studier.

Målsättning är att projektet totalt skall nå drygt 800 deltagare fram till 2026 och den totala budgeten ligger på ca 150 miljoner kronor. För Wendelsbergs del innebär detta lite extra klirr i kassan i annars ganska tuffa ekonomiska tider samtidigt som det skapar en möjlighet att aktivt arbeta med pedagogisk metodutveckling. Det har också varit ett givande tillfälle för personalen att bredda sin förmåga i redovisning och pappersexercis. Alla fördomar om att man inom EU hyser en viss förkärlek för utvärderingar och blanketter har hittills kommit att besannas.

I skrivande stund så är 30 deltagare på Wendelsberg med i projektet, tanken är att totalt 50 ska ha varit delaktiga när projektet avslutas 2026. Rent konkret kan man konstatera att

mycket av arbetet handlar om att dokumentera och finslipa sådant som man vanligtvis gör på skolan, något som lätt annars glöms bort när man kör på som man alltid gjort utan att kanske reflektera så mycket kring hur och varför. I ett bredare perspektiv kan man också se projektet som ett tillfälle för folkhögskolan att dokumentera de unika metoder och arbetsätt som utmärker skolformen. Något som känns extra angeläget i en tid då folkhögskolan, och folkbildningen i stort, ifrågasätts allt mer och där vi ser statsbidragen krympa år efter år. I den bästa av världar så leder projektet till att fler deltagare når sina mål och att folkhögskolans viktiga roll inom svenskt skolväsende ytterligare stärks.

David Eriksson

Rektor Sören Eriksson i svetsartagen. Det blev inte vackert men det håller fortfarande.

Rektorer och rektorer

Det finns rektorer av olika modeller. Gemensamt för dem är att de tillsammans med resten av personalen skall hålla liv i skolorna. Eftersom folkhögskolan är en osannolikt komplicerad anordning har olika rektorer skildat metoder för arbetet. Det förefaller vara en trend just nu att rektorer förvandlas till skolchefer med ansvar för planering inför framtiden. Därtill krävs intensiv framtidspaning och lyhördhet för kulturella och politiska trender. Sådant tar sin tid och kräver specialistkompetens. Själva skolverksamheten måste anföras andra. Sådana skolchefer dyker sällan upp på skolan på juldagen för att starta om värmesystemet.

Andra rektorer specialiserar sig på många olika saker och deltar handgripligen i skolverksamheten.

Här är en bild som visar Wendelsbergs rektor Sören Eriksson när han svetsar ihop ett trasigt fäste på skolans snöplog.

Sven Östberg

Nya ansikten i huset

Som framgår på en annan sida har några kamrater avslutat sina anställningar sedan vi hördes senast. Som väl är det också rätt många som börjar.

Lite fler än vanligt faktiskt och det är lika roligt varje gång. Nya personer i huset ger möjlighet till vidgade perspektiv och stärker verksamheten än mer. Vi hittar dem i olika verksamheter i huset.

Johan Tivander

Johan Tivander har börjat som lärare och undervisar just nu mest i biologi, naturkunskap och matematik. Men också lite i foto och musknörderi, vad nu det kan vara för något.

Daniel Wennergren

Daniel Wennergren hittar vi i receptionen där de håller på med det mesta. Han checkar in och ut gäster på hotellet och serverar konferensdeltagare och andra gäster.

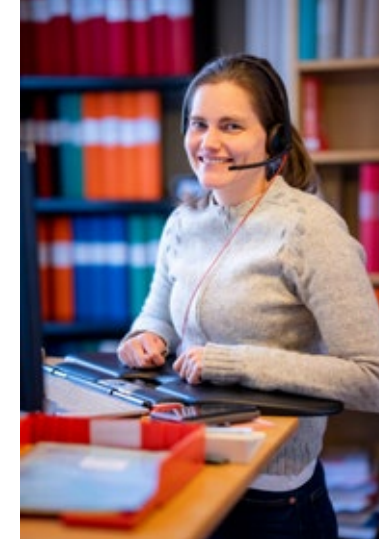
Mia Van Den Bosch

I köket och matsalarna stöter vi på Mia Van Den Bosch. Hon är matsalsansvarig och gör det som behöver göras i matsalarna och lite till. Hon står i kassan, serverar mat, torkar bord, bär disk och hjälper såväl deltagare som andra gäster tillrätta i våra vackra matsalar.

Johan Rapakko

I ett rum utanför hörsalen vid östra trappan sitter internatansvarige Johan Rapakko. Eller sitter gör han inte så ofta för mest rör han sig ute bland deltagarna som sig bör. Och är det inte på internatet så är det i klassrummet för han undervisar minsann också på både allmän kurs och lärarassistentutbildningen. Dessutom är han en strålande fotograf vilket vi utnyttjar till bristningsgränsen.

Rebecca Bergenholtz

En trappa upp i administration finner vi Rebecca Bergenholtz med titeln ekonomiassistent. Men det är inte bara ekonomi hon pysslar med. Hon svarar i telefon, betalar ut löner, arkiverar, beställer och håller ordning på såväl skolledningen som många andra i huset.

Simon Bergqvist

Tillbaka ner i köksregionerna hittar vi Simon Bergqvist bland grytorna. Han är ny kock vilket man aldrig kan få för många av i ett folkhögskolekök. Förutom att laga mat lär han också spela trumpet varför frågan om daglig revelj om morgonen åter kan bli aktuell. Man kan inte bli annat än glad över alla nya pigga ansikten i huset, det bådär gott inför framtiden. Välkomna!

När villan blir skola

Den murkna väggen vid Tysta rummet under renoveringen.

Wendelsbergs årsbok 1934 – en publikation som nu motsvaras av Wendelsbergs Årsblad – går i tacksamhetens tecken. Det fanns all anledning. Den stora ombyggnaden av Wendels väldiga pensionärsbostad – då av Mölnlyckeborna kallad villan – var avslutad och nu fanns det behov av att förklara sig och tacka.

Wendelsberg som stod färdigbyggt 1883 var en komplicerad byggnad med många vinklar och vrår där vatten kunde ta sig in, men inte alltid ut. När huset skulle förvandlas till folkhögskola 1908 var huset kanske inte den ideala byggnaden. Man hade egentligen sökt en industrilokal som skulle vara enklare att förvandla till ändamålsenliga undervisningslokaler. Men – förälskelsen i den stora träbyggnaden i Mölnlycke vägde tyngre än det rationella förnuftet. Stallbyggnaden fick bli undervisningslokal medan det stora huset mest innehöll en rektorsbostad. I slutet av 1920-talet hade man länge besvärats av att huvudbyggnaden var dåligt utnyttjad, att

det var klen med undervisningslokaler och att det egentligen inte fanns några elevbostäder. Merparten av eleverna var inackorderade runt om i Mölnlycke. När Justus Elgeskog kom till Wendelsberg 1928 blev tankarna om en ombyggnad mer konkreta. En ombyggnad utredes i flera omgångar fram till byggstarten 1932 då man beslutade att:

1. Inreda 26 elevrum på skolans vind och i samband med det reparera det synnerligen bristfälliga yttertaket.
2. Stora trapphallens omändring till aula i andra och dagrum i första våningen.
3. Uppföra två nya trappas på ömse sidor av mittpartiet från 1:a till 3:e våningen.
4. Omändring av rektorsbostaden i den mån denna berördes av västra trappan och aulan.
5. Utvidgning av matsalen och omändring av köksavdelningen för vinnande av ökat utrymme samt lokaliteternas bättre utnyttjande.

Bygglaget tar paus under den stora ombyggnationen på 1930-talet.

6. Inredande av skolkök och provmatsal i källarvåningen.
7. De nytillkomna lokalernas förseende med sanitetsanläggning, värmeledning och elektrisk belysning.
8. Utvändig målning samt mindre reparationer av utvändiga lister.

Det hela beräknades kosta 92 000 kronor.

Redan innan ombyggnadens start dök det upp komplikationer som hotade budgeten. Bland annat krav på brandskyddsåtgärder. Men de bekymren var obetydliga mot vad man hittade när man började riva i väggarna. Husrötan var stor. Mycket stor. Byggnadskommittén rapporterar:

1. Kökstornets spira var runt om avrutten nedtill, varför densamma och den jättehöga skorstenen måste nedplockas med stor försiktighet. Kökstornet avslutades i stället

med en terrassavtäckning.

2. Yttertakets takstolar voro runt om byggnaden likaledes avruttna nedtill, varjämte gesimsrännan med tillhörande lister, takkupor, språngstolar och andra vitala delar av yttertaket voro fullständigt genomruttna. Taklaget måste genom en sinnrik konstruktion upphängas, varefter takstolarnas och takets nederdel bortskars och ytterväggar i stället upptimrades som tredje våning.
3. Klocktornets ytterväggar ha i stort sett ombyggt i de båda nedre våningarna.
4. Norra ytterväggens timmervägg var till så stor del bortruttnad, att yttertaket härstädes praktiskt taget endast uppbars av de stående väggflöjlarna.
5. Spännstockarna över stora trapphallen (nuvarande hörsalen) voro knäckta samt

måste förstärkas genom inläggning av nya bredvid de gamla, samtidigt som trapphallens tak medelst domkrafter lyftes cirka 12 centimeter och det nedsjunkna yttertaket ytterligare cirka 15 cm.

6. Trapphallens långväggar voro avruttna vid inaxlingen uti norra väggen, varjämte dessa långväggar buktat ut, så att de måste förstärkas med stående påsadlingar av 6" följare och grov väggplank.
7. Verandorna å västra och norra sidan voro fullständigt genomruttna. Nya plintar måste gjutas och verandan utanför biblioteket helt byggas om.
8. Köksbyggnaderna voro likaledes helt nedruttna, varför desamma blivit ombyggda.
9. Här och var hade även väggarna under takfoten angripits av röta. Å södra sidan mellan klocktornet och hörntornen hade rötan trängt ned i bjälklaget över andra våningen, så att desamma partiellt fick uppbrytas och förses med nya bjälkar.

Konstnärerna bakom porträttbysten av Justus Elgeskog samlade på den nya scenen i Hörsalen.

kontantersättning. Den frivilliga arbetshjälpens, som totalt bestod av 96 personer, innebar en besparing på 23 015 kronor och 66 öre.

När ombyggnaden i det närmaste var klar anordnade bygglaget en fest där man överlämnade en porträttbyst av byggnadskommitténs ordförande – Justus. Bystens huvud skar muraren Hilding Hammarström från Visby ut ur en bit vresigt trä från en nedriven vägg, medan fundamentet, som består av spillror från ombyggnaden gjöts av målaren Harry Jonasson från Växjö.

Inga ombyggnader utan insamlingar. Vid den här tiden hade NTO ungefär 40 000 medlemmar och man räknade med att 1000 av dessa medlemmar skulle kunna skänka 100 kronor var. Man hoppades alltså att få ihop 100 000 kronor. Även denna gång skenade förhoppningarna iväg en smula. Hundra enskilda och föreningar samlade in knappt 20 000 kronor.

Men man gav sig inte så lätt. En ny insamling – Byggningshjälpens – startades. Här kunde man få ”köpa” material till ombyggnaden. En vägg kostade 50 kr. En takplåt 15 en plank för 5 eller några spikar för 25 öre. Ungefär 150 enskilda, 240 föreningar och ett anta företag bidrog. Resultatet var kanske inte så imponerande knappt 5 000 kronor. Den största betydelsen, enligt 1934 års årsbok var att Wendelsberg hade uppmärksammats runt om i landet.

Med åren har det visat sig att en del reparationer som gjordes vid den stora ombyggnaden har varit mindre lyckade. Oftast har det berott på att man då av ekonomiska skäl var tvungen att ta till nödlösningar. Nu, såhär 90 år senare, har vi kommit i kapp. En och annan överraskning kan väl fortfarande dyka upp i någon vägg. Men det är sällsynt. Men det byggs fortfarande om. Varje år. Och samlar in pengar från kamrater runt om i världen – det gör vi också.

Sven Östberg

Husrötan gjorde att ombyggnaden blev tre gånger så dyr som man beräknat. Notan slutade på 273 258 kronor och fem öre.

Ombyggnaden hotade både folkhögskolans och huvudmannen ekonomi. Men hade man väl börjat ombyggnad fanns det inte någon återvändo. Till all lycka hade ombyggnaden ökat fastighetens värde så pass att man kunde låna i bank. Taxeringsvärdet blev 300 000 och man fick låna 280 000.

Redan vid ombyggnadens start hade man letat efter möjligheter att hålla kostnaderna nere. Arkitekten, Harald André bjöd på sitt arvode och man organiserade en lösning med frivilligarbete under ombyggnaden. Den ”frivilliga arbetshjälpens” bestod av unga medlemmar i NTO som mot fri resa till Wendelsberg samt mat och husrum la en arbetsmånad på skolan. Somliga var yrkesmän, andra bara entusiastiska. Stannade man längre fick man en mindre

Glada miner och minnen på trappan till Wendelsberg när Marcus Syrén (t v) och Johan Rapakko återsågs.

Gamla sambos på besök

Sommaren 2004 har just passerat och Wendelsbergs folkhögskola håller som mest på att förberedas för ännu ett spännande och roligt läsår. Men fridens lugn störs. Från korsningen vid Solsten hörs en gräddvit Volvo 240 rulla in med dunkande musik i bakrutan. Upp genom området rattas bilen och parkeras framför huvudingången till Huvudbyggnaden. Ut kliver smålänningarna Markus Syrén från Växjö och Johan Rapakko från Mönsterås. Efter en snabb incheckning till rummet Gästrikland lastas packningen upp, två stora högtalare och en tv, och året kan äntligen börja.

Markus och Johan hade träffats tidigare genom sitt gemensamma engagemang i Nykterhetsrörelsens scoutförbund men det var först under antagningen till ANT-pedagogutbildningen på Wendelsberg som de insåg att de sökt samma utbildning. Naturligtvis blev det så att de två delade rum under året på skolan.

Innan året på Wendelsberg hade Markus och Johan en liten bekantskap genom ett gemensamt engagemang i Nykterhetsrörelsens scoutförbund. Det var under antagningen som man fick nys om att båda ville gå samma utbildning, ANT-pedagogutbildningen, och det blev givet att dom ville dela rum under året.

Att bo på Wendelsbergs internat är nästan en garanti till att man binder vänskapsband för resten av livet. Markus och Johan har sedan tiden på Wendelsbergs folkhögskola fortsatt att hålla kontakt och träffas flera gånger per år. Det har inte bara varit under arrangemang kring Nykterhetsrörelsen utan också privata tillställningar över en grill och kaffe.

Markus bor kvar i Växjö och har under flera år jobbat på Post Nord i Alvesta. Johan började efter tiden på Wendelsberg att jobba inom Nykterhetsrörelsens barnorganisation Junis, men efter 18 år har han nu kommit tillbaka till Wendelsbergs folkhögskola i rollen som ny Internatföreståndare. För Markus blev detta ett gyllene tillfälle att besöka både skolan och sin vän samtidigt som de tillsammans fick gå runt och uppleva gamla minnen i den vackra miljön som Wendelsberg erbjuder.

I och med att Johan börjat jobba på skolan som internatansvarig, passade Markus på att besöka både skola och sin vän samtidigt som de tillsammans fick gå runt och uppleva gamla minnen i den vackra miljön som Wendelsberg erbjuder.

Johan Rapakko

Lärare och deltagare från Wendelsberg deltog på manifestationen i Göteborg i september.

Många skolor syntes på scenen under manifestationen. Här är det Teater Tempo från Wendelsberg som fångar publikhavet.

Folkhögskolan bildar Sverige

Folkhögskolor runt om i vårt avlånga land lider svårt av ekonomiska bekymmer. Deltagare står på kö, lokalerna är fulla och sprudlar av verksamhet och resultat är överväldigande i jämförelse med andra skolformer. Men de ekonomiska anslagen till verksamheten står praktiskt taget stilla. När skolornas kostnader i form av prishöjningar, löner och annat ökat med omkring tjugo procent har anslagen till verksamheten ökat med knappa två procent. Det är en ekvation som inte går ihop. Många skolor är snart vid vägs ände när det gäller att slimsa organisationer, skära ner och samtidigt behålla sin värdighet vad gäller kvalitet.

Inför regeringens beslut om den framtida budgeten genomfördes därför manifestationer runt om i landet under parollen "Folkhögskolan bildar Sverige". I Göteborg samlades drygt tusen deltagare, personal och andra folkhögskolekamrater på Gustav Adolfs torg för att manifestera folkhögskolans betydelse i arbetet med att bilda människor. Folkhögskolan ger människor en andra och ibland tredje chans att skaffa sig utbildning för att komma vidare till annan högre utbildning eller ett arbete. Skolornas yrkesutbildningar utvecklar, stärker och breddar hela kultursektorn. Våra många kurser och andra möten på landets folkhögskolor ger ökad kunskap, verktyg och engagemang för att

ännu fler skall kunna delta i arbetet för demokrati och en för oss alla bättre framtid.

Under dagen på Gustav Adolfs torg medverkade rader av deltagare som vittnade om folkhögskolans betydelse för deras egen utveckling och ibland till och med överlevnad. Många kulturinslag visades också upp från scenen. Från Wendelsberg medverkade Teater Tempo som passande nog framförde några låtar ur sitt program Ballader och Mustascher byggt på texter och musik av Cornelis Vreeswijk. Från scenen bjöds det på ett imponerande program och uppslutningen på torget var lika imponerande. Någon omedelbar inverkan på regeringens budget hade manifestationen emellertid inte. Regeringens blygsamma höjning av anslaget till folkhögskolorna har lett till att tusen platser på folkhögskola försvinner redan 2024. Lägg till det den dramatiska nedskärningen regeringen gjort av anslaget till våra studieförbund. Det är ingen överdrift att säga att folkbildningen är starkt hotad och därmed också demokratin. En del väljer till och med att tala om slakt. Just nu finns det inget pålitligt "folkhögskoleparti" i riksdagen. Man hoppas att något parti vågar ta upp bollen inför kommande val, ta debatten och ge folkbildningen den betydelse den förtjänar också när pengar till olika verksamheter väl skall fördelas.

Teater Tempo

Att få gå tredje året, Produktionsåret, är en fantastisk upplevelse med mycket olika jobb. Vi har sedan augusti hunnit med att skapa tre olika föreställningar, som vi turnerar runt med från Umeå i norr till Hamburg i söder:

- En musikteaterföreställning, Ballader och Grimascher, som bygger på Cornelis Vreeswijks låtar.
- En improviserad barnföreställning, Fantasierverkstan.
- Ett levande, fartfyllt quiz, Alla tiders Musikquiz.

Tredje året är roligt, intensivt och otroligt berikande. Vi lär oss hur det är att vara del utav en frigrupp, hur effektivt man packar en turnébuss och hur man orkar spela tre föreställningar på en dag.

Utöver allt detta så arbetar vi med slutproduktionsmanus inför den årliga teaterfestivalen i maj. Då får vi chansen att regissera de övriga skolscenseleverna i varsin pjäs. Det är en stor möjlighet som vi ser väldigt mycket fram emot!

Teater Tempo

Boperdy... eller var det Jeopardy – frågelek på internatet

Under året har traditionen kring internataktiviteter fortsatt. Det finns ett värde i att samla internatet och skapa en sammanhållning i husen, hitta nya bekansskaper och, såklart, göra tiden på boendet till något alldeles speciellt.

Under hösten bjöds de boende in till hörsalen efter en inbjudan kommit ut, "Boperdy – höstens mest hysteriska frågetävling". Här skapades det en stor nyfikenhet hos våra internatelever och när kvällen vankades samlades det ca 60 förväntansfulla deltagare i hörsalen till glädjefylld musik.

Vår internatföreståndare Johan hälsade alla välkomna och delade in alla i 8 olika lag för att sedan gå igenom spelreglerna.

Reglerna var enkla: 5 kategorier med poäng 100, 200, 300, 400 och 500. Varje kategoris po-

äng har sedan ett svarspåstående och när man tror sig veta så svarar det laget som är snabbast i form av en fråga. Ex. "Detta är Sveriges mest sålda bil. – Vad är Ahlgrens bilar?"

Några av kvällens teman var Gissa låten, Disney, Göteborg, Filmmusik och Wendelsberg. Varje lag hade också blivit tilldelad en buzzknapp som blinkade och lät som man använde när man ville svara. Hysterin kunde börja! Flera lag var snabba på sina knappar och ett flertal gånger fick man fel i sitt svar då man glömde svara som en fråga. Efter 20 olika frågor och svar trodde man att aktiviteten var slut. Men

Glädjen och entusiasmen var stor när internatkamraterna tävlade i Boperdy.

då öppnade man upp tavlan som man använt till orden "misströsta inte kära internatare, vi har en omgång till" och kvällens största jubel utbröt.

Kvällen bjöd på massor av skratt, frustration och en härlig stämning. Det segrande laget kunde lämna aktiviteten med en ärofylld applåd. En deltagare sammanfattade hela kvällen med orden:

– När du öppnade upp för omgång 2, det var peaken på hela internathösten!

Johan Rapakko

Teater Tempo medverkade på höstens folkhögskolestämmor på Tollare. Här i ivrigt samtal med publiken.

Tollares nyvalda ordförande Camilla Berner (t v) och Wendelsbergs omvalda ordförande Charlotte Backman.

Tvåstämmigt på Tollare

Så har det genomförts folkhögskolestämmor igen. Vartannat år möts de högsta beslutande organen för IOGT-NTO:s båda folkhögskolor Tollare och Wendelsberg.

Stämman består av tjugo ombud utsedda av IOGT-NTO:s åtta distrikt samt förbundsstyrelsen. Därutöver ett gäng ur personalen och ett antal övriga folkhögskoleentusiaster.

De två stämmorna genomfördes i oktober och den här gången var det Tollare som stod värd för arrangemangen. Tollare, som under flera

år dragits med stora ekonomiska underskott, kunde nu presentera en generalplan för hur man skall vända skutan i rätt riktning och i den bästa av världar redan 2024 ha en ekonomi i balans. Vi håller tummarna för Tollare liksom för Wendelsberg som inte heller har det så lätt ekonomiskt. Efter rätt många år med en ekonomi i balans och vissa år till och med försiktiga plusresultat blev det röda siffror för 2022 med hela 653 000 kronor i underskott. 2023 lär knappast bli bättre men det räknas det ännu på så vi hoppas fortfarande att någon räknat ordentligt fel, men åt rätt håll.

Det var det tråkiga. Skojigare var att Wendelsberg som oftast kunde redovisa en omfattande och av alla uppskattad verksamhet för

både 2021 och 2022. Många och nöjda deltagare samt en omfattande kringverksamhet till exempel när det gäller hotell, vandrarhem och konferenser. Förutom förhandlingar bjöd stämmorna på ett och annat folkbildande samtal, seminarium och på kvällen också ett rejält kulturinslag av god folkhögskolekaraktär. Det var Wendelsbergs skolscens Produktionsår (tredje året) som spelade upp sitt bejublade musikprogram Ballader och Mustascher, baserat på Cornelis Vreeswijks musik och visor.

Till sist var det dags att välja styrelse där det blev lite ombyte i den wendelsbergiska styrelsen. Lämnade efter lång och trogen tjänst gjorde Eva Nilsson, Sergio Manzanares och Birgitta Rydell och in kom i stället Anna Carl-

stedt, Emma Liljebadh och Anna Fält. I övrigt omvaldes Magnus Falk, Ann Eringstam, Johnny Boström, Johan Isaksson och Carl Persson. Alla under ledning av ordföranden Charlotte Backman.

Sören Eriksson

Scenen behöver ett nytt golv

De tiljor som föreställer världen – säger man ibland när man vill höja statusen på scengolv. Det hjälper inte att kalla golvet på Wendelsbergs teater för tiljor som föreställer världen. Det kan visserligen höja statusen på brädorna, men de blir inte bättre att gå på, av det.

Den bistra sanningen är att scengolvet på Wendelsbergs teater är utslitet. Golvet är inte nednött, som man kan tänka sig att golv, som många använder, kan bli. Nej - det handlar snarare om att stora flisor lämnar golvet och lämnar revor i plankorna. De där flisorna gör sig skådespelare och dansare illa på. Sprickorna i golvet lockar till snubbel och oväntade, häftiga, rörelser.

Från teatersalongen ser golvet inte särskilt dåligt ut. Skavankerna är dolda med hjälp av svart färg och bred tejp. Det duger att titta på men sämre att dansa på. Mitt på scenen har hjulen från de vridscener som byggts, ungefär vartannat år, lämnat efter sig en cirkel med diametern 6,5 meter, Golvet är inte skrapat. Hjulen har bara tryckt in ett spår i träet.

Här byggs scenografin till barnföreställningen Shrek. Ovanpå det slitna scengolvet står en tillfällig vridscen. Att ha en permanent vridscen nedsänkt i scengolvet är något att fantisera om.

Golvet är inte särskilt gammalt. Tjugo år kanske. Ompysslat är det också. Det har oljats. Det har målats. Det har betrats och oljats. Emellanåt har det täckts med en särskild matta – för dans. Golvet har endast tvättats varsamt. Tvättvattnet har i det närmsta varit torrt. Men trots dessa ömma omsorger, så måste det konstateras – scengolvet är slut och måste ersättas.

Eftersom Wendelsbergs teater är den enda fullt utrustade teatern i Mölnlycke med bortemot en 6000 besökare varje år, så tänkte skolledningen att kommunens företag kanske skulle vilja bidra till ett nytt scengolv – på vilket världen skulle kunna framställas bättre än någonsin. Per brev fick 120 av kommunens största företag ett erbjudande om att hjälpa till att stötta kulturen med ett nytt scengolv. För

10 000 kronor skulle man inte bara förbättra scengolvet man skulle också få sola sig i glansen av kulturinsatsen och dessutom få en näve biljetter till årets revy.

Entusiasmen bland kommunens företag har ännu inte varit överväldigande. Hittills har endast Härryda Energi – ortens el-bolag – skickat pengar och ett glatt hurrarop. Men det kan väl komma.

I väntan på att företagen i Härryda kommun skall ta tillfället i akt att skaffa sig gott rykte genom insatser för ett nytt scengolv på Wendelsberg, vänder vi oss till Wendelsbergs Kamratförbunds medlemmar. Årets insamling handlar om ett nytt scengolv till Wendelsbergs teater.

Teatern behöver ett nytt slitstarkt golv som tål stora vikter. På sikt är målet att kunna installera en permanent vridscen i golvet i stället för de mer provisoriska vridscener som nu får stå ovanpå det ordinarie golvet. Bra scengolv är kostsamt och vridscener värre än så. Den där vridscenen lär väl få anstå, men planen är att redan nu förbereda för en sådan möjlighet.

Vid nästa kamratmöte – kamratmötet 2025 – är det meningen att du skall kunna provgå på det nya golvet. Kanske dansa lite också.

Sven Östberg

Riksdagsledamot Aylin Nouri besökte Wendelsberg för att lära mer om folkhögskola. Här i samspråk med deltagare från Wendelsbergs skolscen.

Besök från riksdagen

Diskussionerna har gått höga om samhällets ekonomiska stöd till folkbildningen, till såväl studieförbund som landets folkhögskolor. De onda aningarna var många inför att regeringen skulle presentera sin budget i höstas.

Ryktena sa att folkbildningen skulle drabbas hårt och att det var studieförbunden som var mest i skottgluggen. De onda aningarna be-sannades med råge när budgeten kom och det

visade sig att studieförbunden skulle bli av med en halv miljard eller mer under de kommande tre åren. Ett dråpslag mot demokratin om man vill uttrycka sig försiktigt.

Om de pengarna inte kom måste man ta bort tre tusen årsplatser för att värna om den verksamhet som finns.

Folkbildningsrådet hade äskat 400 miljoner extra till landets folkhögskolor för att rädda nuvarande antal platser. Om de pengarna inte kom måste man ta bort tre tusen årsplatser för att värna om den verksamhet som finns. Det kom hundra nya miljoner vilket innebär att det till en början försvinner tusen platser från landets folkhögskolor redan 2024. En dryg handfull från Wendelsberg.

Vi har varit många som på olika sätt argumenterat, skrivit brev till ansvarig minister och andra nyckelpersoner, manifesterat på gator och torg och skrivit debattartiklar till höger och vänster. Det hjälpte föga. Just nu vet vi inte vad vi skall hoppas eller vänta på. Ett allmänt uppvaknande eller valet 2026? Framtiden får ge svar.

Samtidigt som den ekonomiska snaran dras åt så är intresset för folkhögskolan fortsatt stort.

Deltagarna står på kö och hyllningar av våra insatser och uttryck för ett fortsatt stort behov av en stark folkhögskola strömmar in från olika håll. Också från de politiska partierna med något undantag. Till exempel bestämde socialdemokraterna att alla s-ledamöter i riksdagen någon gång under hösten skall besöka en folkhögskola i sin närhet för att bekanta sig med verksamheten. Så fick vi besök av riksdagsledamoten Aylin Nouri som också är ledamot i riksdagens utbildningsutskott. Hon visades runt i lokalerna och informerades om skolans olika verksamheter. Under ett par timmar hann hon med att träffa många av skolans deltagare och fick både svara på frågor men också möjlighet att fråga deltagarna om livet på folkhögskola. Aylin Nouri visade ett stort engagemang och intresse för Wendelsberg och folkhögskolan i allmänhet. Vi hoppas att det på sikt återspeglar sig i vår ekonomiska framtid. Tills dess hälsar vi övriga politiker på olika nivåer välkomna att besöka oss.

Återvändare efter 36 år: Adam Isaacs

Mitt första år som lärare på Wendelsberg, 1987/88, hade jag i svenska en brittisk yngling vid namn Adam Isaacs. Han var språkvetare och ville lära sej svenska på Wendelsberg.

När vi i G-salen hade en period med grammatik, som i huvudsak gick ut på att hitta subjekt och objekt i olika meningar, så kunde Adam göra ett inpass om den amerikanske lingvisten Noam Chomskys transformativa generativa grammatik. Vilket i viss mån flög en bit över kamraternas tämligen rudimentära grammatiska horisonter.

Nu låter det kanske som att Adam var en elitistisk brittisk snobb? Inte alls. Han var en hyptrevlig, omtänksam folkhögskoleelev som i hög grad bidrog till den goda stämningen på skolan.

Det var inte bara i språk som Adam var en ekvilibrant. Det gällde även bollsporten cricket. När han tog beslutet att studera i Sverige var han plågsamt medveten om att det skulle

bli ett år utan cricket, eftersom sporten ju inte alls fanns i Sverige. Men när han damp ner på Wendelsberg blev han desto lyckligare. Han blev snart god vän med dåvarande andraårseleven Anders Olsson – en av dom som hade anordnat Wendelsbergs första cricketmatch mellan elever och personal på våren 1987. Och redan på tidigt på hösten började Anders och Adam planera för vårens match, den andra i ordningen.

Sven Östberg gjorde i årsbladet 2023 en gedigen beskrivning av hur crickettraditionen startade på Wendelsberg. Allt i den beskrivningen stämmer, men frågan är om inte den späda crickettraditionen – denna ännu nyfödda bastard – hade kvävts i sin linda utan Adam Isaacs helhjärtade, ömmande kärlek från sportens moderland?

Adam Isaacs i mitten, flankerad av Anders Olsson till höger i bild och Ola Karlberg till vänster.

Sen försvann Adam i 36 år. I februari 2023 kom ett mejl från honom. Han var sen många år byråkrat i Bryssel, och nu kunde folk som jobbade på EU-parlamentet genom ett "Back to School"-program återse sin gamla skola för att sprida kunskap om EU. Adam undrade om det var möjligt att återkomma till Wendelsberg.

Såklart var Adam välkommen! Efter ett tjog planeringsmejl fram och tillbaka var han här 2–4 maj. Han föreläste (på svenska, och utan

att blanda in Chomsky!) om EU och samtalande med flera grupper på allmänna linjen. Han deltog förstås även i den årliga cricketmatchen och bidrog i hög grad till att personallaget segrade! Även den gamle cricketbrodern Anders Olsson dök upp på matchen för att titta till sitt och Adams gemensamma skötebarn.

Ola Karlberg

Internatet – en framtidsfråga

För ett antal decennier sedan hade praktiskt taget alla folkhögskolor någon form av internatboende. Idag är det omkring två tredjedelar av skolorna som erbjuder internat för sina deltagare.

Den som bott på internat på folkhögskola vet bättre än andra internatets många fördelar. Internatet är inte bara ett boende. Där knyts vänskapsband, många gånger för resten av livet. Där får man stöd av kamrater med såväl studier som praktiska ting eller med att reda ut problem som för den ensamme kan kännas oöverstigliga. Samtalen med andra boenden på kvällar och nätter, under måltider eller i tvättstugan blir en förlängning och utveckling av det som sker i klassrummet. Det blir ett pedagogiskt mervärde som hjälper många att inte bara utvecklas i sina studier utan lika mycket som människa. Att kunna erbjuda boende på skolan är också en förutsättning för att kunna erbjuda många av skolornas utbildningar med riksintag. Wendelsbergs Skolscen är ett sådant exempel som samlar deltagare från hela landet. Men också för många deltagare på allmän kurs där ett boende på skolan är en förutsättning för att kunna reda ut sina studier.

Ja, allt det där vet ni som läser detta. Men idag är det inte självklart med internat på folkhög-

skola. När nya skolor startas är det sällan eller aldrig med internat. Ett folkhögskoleinternat sköter sig inte självt. Behovet av underhåll är stort. Daglig skötsel av allehanda slag och ett löpande och kostsamt underhåll hör till. Deltagarna skall ha mat eller någonstans att laga sin mat. Ibland uppstår bekymmer mellan deltagarna som behöver hanteras på än det ena, än det andra sättet. Så även om internatets fördelar är många är det ingen självklarhet i framtiden. Särskilt som de skolor som har internat inte får en krona extra i stöd till verksamheten. För en sak är klar, ett internat på folkhögskola går inte ihop ekonomiskt. Det går inte att ta så pass mycket betalt av deltagarna som det egentligen kostar att driva. Deltagarna saknar inkomst och deras studiebidrag och möjligheter till att ta studielån är begränsade.

Praktiskt taget alla folkhögskolor med internat sitter i samma båt vad gäller ekonomin vilket under lång tid framförts till de som skulle kunna tillföra mer pengar in i systemet men utan resultat. I oktober samlades därför ett 40-tal

Många folkhögskolor som vill delta för att tala om internatets framtid när det bjöds in till konferens på Wendelsberg.

personer från nästan lika många internatskolor till konferens på Wendelsberg. Arrangörer var Rörelseskolornas intresseorganisation (RIO), Offentligägda folkhögskolors intresseorganisation (OFI) och Västra Götalands Bildningsförbund men Wendelsberg agerade värd för sammankomsten. Deltagare var rektorer, lärare, elevvårdspersonal, internatansvariga med flera. Under dagarna två diskuterades ekonomi, underhåll, boendefrågor, in- och utflyttning, hyreskontrakt, avgifter, regelbrott, droger, bokningssystem för tvättstugor, pedagogiska fördelar, boendestöd och många andra frågor som folkhögskolor med internat fröjdas och brottas med. Det blev ett värdefullt erfarenhets- och kunskapsutbyte som gav blodad tand inför framtiden. Det behövs fler möten och forum för de skolor och den personal som

sliter med våra internat. De som samlades var rörande överens om internatets betydelse för den samlade framtida folkhögskolan. Just nu pågår ett arbete med att se över statens bidrag till folkhögskolorna i framtiden. Det är många frågor att diskutera och just internatet är en av dem. De flesta hyllar folkhögskolans internat, nu är det dags att vi också får betalt för vad de kostar att driva, annars är risken stor att de på sikt helt försvinner.

Sören Eriksson

Sängar i biblioteket

På någon annan sida i årsbladet hittar du en liten artikel om ombyggnaden 1932–34. Där kan man läsa att när den lilla nykterhetsorganisationen NGTO ville starta folkhögskola hade man egentligen velat köpa ett hus som var enklare att förvandla till en skola än Wendelsberg.

Skall man strikt gå på vad som betraktas som ändamålsenliga undervisningslokaler – med hänsyn tagen till akustik, ljus, ventilation, tillgänglighet och uppvärmning – så har även det ombyggda huset en del övrigt att önska. Så är det även nu, nittio år efter ombyggnaden. Men nu är väl det också så att ändamålsenligheten kan handla om annat än bara belysning och luftkvalitet. En miljö som ger lust till studier och möten mellan människor är ju i allra högsta grad ändamålsenlig. Särskilt om det rör sig om en skola. De något udda lokalerna i Wendelsbergs huvudbyggnad är på det viset det mest ändamålsenliga man kan tänka sig.

Man kan tänka sig att neutrala lokaler är att föredra eftersom de enkelt kan användas till många olika saker. Lokaler med gipsornament utefter väggarna och keruber som kikar ned från taket kan förmodas vara mindre flexibla. Så är det inte. Ju egendomligare lokalerna är desto fler användningsområden verkar de ha. Åtminstone på Wendelsberg. Det märker man särskilt när något filmteam besöker skolan för att spela in en enda scen. En söndag.

När tv-serien Molanders behövde en lokal för att spela in några scener i en konsertlokal hamnade man i Wendelsbergs hörsal. Det är ofta rätt besvärligt att ha film-team i huset. De är faktiskt rätt mycket i vägen för den vanliga verksamheten. Men nu skulle det inte vara

några problem. Det handlade bara om ett par scener som man lätt skulle kunna klara av en söndag 2012.

På måndagsmorgonen står det en produktionsledare i dörren till rektorns rum och undrar om man inte kan få spela in ytterligare en scen på verandan vid stora trappan. Man hade nämligen kikat runt lite i huset på söndagen och hittat verandan. Det handlade bara om en kort scen som man skulle kunna spela in kommande helg och vi skulle knappt märka att de var i huset. Så fortsatte det. Film-teamet hittade oupphörligen nya ställen där de skulle kunna ta en kort scen, som inte på något vis skulle störa skolans vanliga verksamhet. Inspelningen varade i flera veckor.

Rätt vad det var så hade gamla biblioteket eller Bruno som konferensrummet numer kallas förvandlats till rektorns vid musikskolan i Alingsås arbetsrum. Delar av inredningen i rektorns på Wendelsbergs arbetsrum kom till god nytta.

Innan Wendelsberg blev folkhögskola var rummet Bruno Wendels arbetsrum. Bruno Wendel var en ekonomiskt sinnad man. Golvet är anpassat till de väggfasta bokskåpen. Under bokskåpen låg det golv av gran. Överallt annars ekparkett.

När folkhögskolan startade fanns det inte några riktigt bra elevbostäder på skolan. De flesta var inackorderade utanför Wendelsberg. Men – några bodde i Wendels arbetsrum. Det är Karl Gustavsson från Jörlanda som sitter på stolen ovanpå den stora kofferten. Han gick vinterkursen 1922–23.

På folkhögskoletiden, men före ombyggnaden, såg biblioteket ut på detta vis. Till höger om kakelugnen finns dörren ned till Wendels kas-savalv och vinkällare. Dörren finns inte kvar

Wendelsbergskamrater från vinterkursen 1922-23 då biblioteket användes till internat.

och det är nog bra. På andra sidan ligger numera toaletter.

Gamla biblioteket kallas numera Bruno och är sammanträdesrum. Den stora tavlan som föreställer Wendelsberg är en gåva från den gamla NTO-föreningen Yngve. Den är målad när folkhögskolan var ny-startad. Vem som målat vet vi inte. Man kan dock konstatera att artisten haft bekymmer med perspektivet. Somligt på bilden tycks sväva i luften. Något att fundera över, för sammanträdeströtta konferensdeltagare. I stället för att falla i sömn.

Sven Östberg

Bruno som det ser ut idag. Den stora tavlan i väggens mitt flankerad av Arthur Wendel med hustrun Nelly Wendel.

Nya tillvalsämnen på allmän kurs hösten 2023

På den allmänna kursen försöker vi i tillvalsämnena ta vara på lärares specialintressen. Det en lärare brinner för, smittar ofta av sej på deltagarna. Vi har i år två nya lärare som heter Johan! Johan Rapakko har kört igång tillvalsämnena Foto och Ute i naturen, och Johan Tivander Musikenörderi. Alla tre ämnena har lockat många deltagare! Här beskriver Johan och Johan sina ämnen.

Foto

En ny praktisk kurs startade under hösten 2023 med renodlad fokus på fotografering. Där man får chansen att lära sig ta bättre bilder och jobba med lättare redigering. Kursen är uppbyggd på ett sätt där man får börja med grunderna i mobiltelefonens kamera och inställningar. Samtidigt tittar man på de gyllene förhållningssätten i fotograferingen. Man går även gå in mer på hur systemkameran fungerar, hur man tar kontroll över alla inställningar och skapar bilden man själv önskar.

Ljuset är a och o vid fotografering och deltagarna får testa sig fram i olika ljussättningar. Det gäller att hitta vart det naturliga ljuset är bäst, till att skapa fantastiska bilder med studiolum när man tillsammans bygger studio.

Hela kursen har fokus på bilden. Genom att aktivt jobba med redigering ger man tillsammans feedback på varandras jobb i form av bildkritik.

Läsåret avslutas med att deltagarna i kursen väljer ut sina 3 favoritbilder från året. Dessa skrivs ut och sedan anordnas en vernissage på skolans gemensamma ytor som skolans deltagare och besökare kan njuta av.

Ute i naturen

Dagens samhälle präglas av teknik, telefoner och ständig uppkoppling mot internet. Man upplever ökande stressnivåer och detta var som upplagt för ett ämne med naturen på schemat.

Ännu en kurs som startade under hösten 2023 var Ute i naturen. Ett ämne för den som helt enkelt är nyfiken på naturen och dess möjligheter till upplevelser.

Kursen har fokus på att visa mångfalden inom friluftslivet. Där får gruppen testa på kanotpaddling och dess teknik. Dom får också bygga ett vindskydd, en så kallad kanotbivack, med hjälp av kanoter och presenning. Man får också testa sina gränser i form av trånga utrymmen i grottor eller på högre höjder när man klättrar på klätterväggar ute och inne. Eldning är en väsentlig del i friluftslivet. Under kursen får man testa olika sätt att elda och varför olika sätt är bra vid olika tillfällen. När väl elden är på plats passar man på att laga mat på primitivt sätt. Sen ska man inte glömma bort vikten av att vara förberedd när man ska ut på tur, för det är så kursen avslutas på vårterminen.

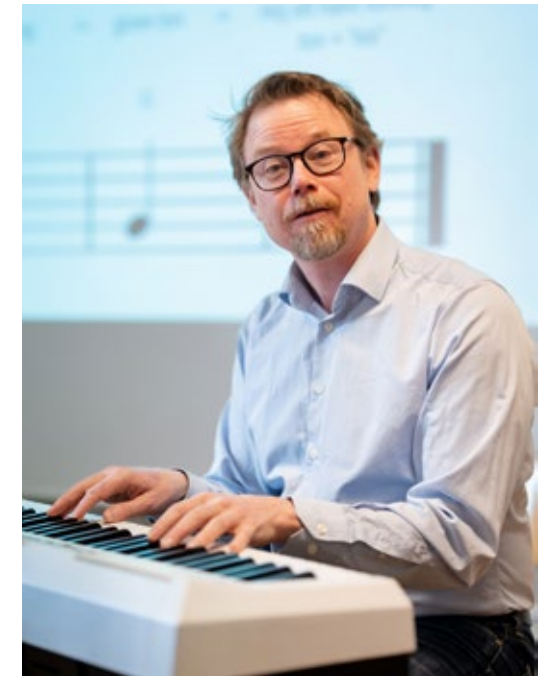

Glada och lätt bekymrade ansikten när "ute i naturen" provar på grottkrypning. Fr v, Sara Vedin, lärare David Eriksson och Jonatan Tinnert.

Musikenörderi

Vad är det i musiken som får oss att uppleva olika stämningar och mening?

I den nya kursen Musikenörderi lyssnar vi på alla möjliga genrer som folk, jazz, klassisk och rockmusik. Vi jämför musikteoretiska modeller med hur det faktiskt används och tolkas på olika sätt. Deltagarna får öva att lyssna aktivt på musik och analysera hur musiken är uppbyggd och vad det ger för effekt. Inte sällan nördar vi ner oss i någon detalj eller ett udda stilgrepp. Vi jobbar även med små egna kompositioner och notskrift för att bättre förstå processen att skapa, kommunicera, framföra och uppleva musik.

Johan Tivander får deltagarna att nördar ner sig i musikens underbara värld.

En teater fylld med glittrande stjärnskott!

I en allt mer osäker och instabil omvärld är det skönt att kunna vila sig mot traditioner. En sådan tradition är vår kära Wendelsbergarevy. Årets revy, "Stjärnskott – En glittrande revy!", hade sin strålande premiär fredagen den 12 januari och spelades totalt 18 gånger. Mycket med revyn var sig likt i år som ett storslaget scenografibygg, hundratals kostymer, vår eminenta orkester, fyndiga sketcher och sprakande dans- och sångnummer. Men en del var sig inte alls likt... Vi fick bl.a. uppleva den längsta av kvällar när vårt ljusbord bestämde sig för att lägga av helt, kvällen innan premiären. Jag och vår scenmästare Lovisa Andersson ringde runt till alla som skulle kunna tänkas hjälpa till och till slut, en timme innan premiären dagen efter, var ljusbordet igång och fungerade igen! Sedan följde en hel arbetsdag till där allt ljus fick programmeras på nytt, och då är det tur att man har varandra som stöttning ...

En annan sak som inte var sig likt är att jag i år fick nöjet att både koreografera OCH regissera! Med sju revyer i bagaget, varav en som elev på scenen och sex stycken som koreograf, var

detta ett spännande och lite läskigt steg att ta. Men allt blir så roligt och lätt när man har så härliga elever och kollegor att arbeta med!

Årets revy fick namnet "Stjärnskott" då vi ville lysa upp publikens vardag ordentligt i de ofta gråa månaderna januari och februari, samt att de eleverna ni får se på scenen är just Stjärnskott! Fler och fler wendelsbergare dyker upp på de stora scenerna runt om i vårt land och jag hoppas ni kommer ihåg var ni såg dem först...

Jag vill rikta ett stort, stort tack till vår kära publik som besökt vår teater och tack för att vi får underhålla er med allt ifrån dansande myggor och sjungande vägglöss till Mölnlyckes alla pizzabagare och discodans vid busshållplatser. Det är ett privilegium och en stor lycka att få bjuda på en härlig revyforeställning varje år, och vi hoppas att vi får fortsätta med det lång tid framöver. För om det är något som behövs just nu så är det skratt, glitter, kultur – och folkhögskolan!

Lisa Henningsson

Från vänster, Bojan Sjöqvist, Stig Johansson och Maiken Karlén-Svensson förbereder en tidig insamling av Kamratförbundet, kanske till bygget av Mellangården.

Med tacksamhet mottaget

Det är många som under 2023 medverkat till insamlade medel enligt listorna på sidorna 40–42. Utöver det vill vi särskilt nämna att Lokalföreningen 1676 Hoppet av IOGT-NTO i samband med sin nedläggning beslutade att skänka 10 000 kronor till Kamratförbundet.

Bortgångne Wendelsbergsvännen Ingeborg "Bojan" Sjöqvist efterlämnade genom testamente 25 000 kronor till Kamratförbundet. Vi bugar djupt av tacksamhet.

Minnesgåvor 2022

Inger Karlberg

Snickar Britta Alm
Kenneth Alm
Hjördis Arnborg
Gunnar Arnborg
Ann-Charlotte Arnborg
Hans-Peter Arnborg
Sonja Emanuelsson
Max Enander
Elisabet Enander
Sören Eriksson
Berit Eriksson
Nils Eriksson
Jörgen Friman
Marianne Friman
Lillemor Gedda
Sol-Britt Grek Johansson

Börje Grek Johansson
Jonas Gunnarson
Gerd Hallin
Gunnar Hallin
Stig Johansson
Birgitta Johansson
Ola Karlberg
Anna Karlberg
Olov Karlström
Britt Larsson
Erik Larsson
Irène Liljebladh
Anders Liljebladh
Bengt Liljebladh
Clara Liljebladh
Lennart Olsson
Christina Olsson
Maj Olsson

Annelie Simu Gunnarson
Ingrid Skoglund
Johan Skoglund
Anna Skoglund
Kjell Sköld
Tore Viken
Gunnar Viken
Inger Viken
Margareta Wall med familj
Birgitta Wikström
Rune Wikström
Marianne Wästeräng
Lennart Wästeräng
Susanne Åkesson
Anna-Stina Åström
Berit Ölmedal
Sven Östberg
Görel och Dag med familjer

Ingeborg, Bojan Sjöqvist

Katrin Bergman
Larserik Björling
Marianne Björling
Mary Blomqvist
Märta Byström
Sören Eriksson
Torsten Eriksson
Ulf Eriksson
Maria Eriksson
Mats med familj Eriksson
Sören Eriksson
Agneta Fjäll
Maria Fjäll
Ulla Gradin
Lars Ove Gradin

Helen Haglund
Anna Hären
Eva Jadenius
Stig Johansson
Nils Jonsson
Anna-Lena Jonsson
Tove Jonsson
Simon Jonsson
Mårten Jonsson
Lars Jonsson
Eva Jonsson
Ebon och Joakim Kram
Kerstin Merbom
Ingegerd med familj Molin
Doris Molin
Bengt Nilsson
John Erik Nilsson
Martin Nilsson
Klara Nilsson

Daniel Nilsson
Viola Nilsson
Olle Nilsson
Roger Olofson
Margareta Sellen
Janne Sellen
Per-Anders med familj Sjöquist
Marit Sjöqvist Avelli
Ola Sjöqvist Avelli
Simona Sjöqvist Avelli
Martina Sjöqvist Avelli
Maj Sundqvist
Mariann Wasserman
Birgitta Widmark
Sara med familj Wågberg
Anna-Stina Åström
Sven Östberg
IOGT-NTO Jarlaborg

Gunnar Arnborg

Snickar Britta Alm
Kenneth Alm
Hagar Andersson
Birgitta m familj Andersson
Marianne Andersson
Gudrun Apleberger
Lennart Apleberger
Anders Arnborg
Annika Arnborg
Inger Arnborg/Ljunggren
Kerstin Arnborg/Ljunggren
Eva Agneta Arnell
Naemi Axelsson
Nils Axelsson
Henry Bengtsson, familjerna
Gunnel Bergland
Lars Bergland
Rolf Bromme
Eila Bromme
Inga Brunnegård
Leif Brunnegård
Ella Carlsson

Helmer Svärd

Stig Johansson
Kerstin Nilsson
Folke Nilsson
Britta Isaksson
Bengt Isaksson

Annsophie Aronsson

Stig Johansson

John Carlsson
Margareta Christensson
Per-Olaz Christensson
Kerstin Ekman
Leif Ekman
Sonja Emanuelsson
Berit Eriksson
Nils Eriksson
Sten Eriksson
Dag Eriksson
Sören Eriksson
Görel Eriksson
Thomas Franklin
Eva Franklin
Jörgen Friman
Marianne Friman
Hans Hammarström
Lena Hornebrant
Esbjörn Hornebrant
Ulla Hornebrant
Peter Hornebrant
Bengt Isaksson
Brita Isaksson
Anna-Lena Johansson
Lars Johansson
Tore Johansson

Wilhelm Bagge

Snickar Britta Alm
Kenneth Alm

Marianne Källman

Sören Eriksson
Berit Eriksson

Inga Johansson
Gunnel Johansson
Kjell Johansson
Stig Johansson
Anne Louise Johansson
Ola Karlberg
Anna Karlberg
Håkan Kjellsson
Jan Linde
Barbro Lönnehed
Lina Midholm
Familjen Mats Nord
Marie Rehnström
David Svensson
Margareta Wall
Harriet Wiman
Göran Wiman
Marianne Wästeräng
Lennart Wästeräng
Norra Säms
hembygdsförening
Skölvne IOGT-NTO
Lokalföreningen 1505 Mimer
av IOGT-NTO
Föreningen Hårdakvarn

Insamling 2023

Lena-Marie Ahl
Gudrun Aldén
Snickar Britta Alm
Kenneth Alm
Bertil Andersson
Lars-Erik Andersson
Birgitta Andersson
Göran Andreasson
Sonia Andreasson
Gunilla Arneström
Bertil Aronsson
Rune Arvidsson
Rune Axelsson
Kerstin Berg
Sune Birging
Monica Bogren Hansson
Edit Boman
Lars Carlsson
Barbro Dahlberg
Håkan Edberg
Jan Edeflod
Walter Ellsinger
Sonja Emanuelsson
Sören Eriksson
Berit Eriksson
Harry Eriksson
Allan Eriksson
Susanne Fjällmark
Antoinette Forsblom-Räms
Anita Forsén
Bruno Forsén
Monica Fredén
Karl-Erik Fredman
Marianne Friman
Jörgen Friman
Kerstin Frost
Bengt Frostegren
Anders Frönell
Inga Frönell
Karl Vilhelm Gustafsson
Christina Gustafsson
Viran Gustafsson
Jan Helin

Ingvar Holgersson
Karin Isaksson
Brita Isaksson
Bengt Isaksson
Inger Jansson
Nils Jansson
Gladys Johansson
Tommy Johansson
Stig Johansson
Berit Johansson
Anders Jonasson
Maud Jonsson
Eva Lena Jonsson
Kjell-Åke Jonsson
Anita Josefsson
Gösta Kallin
Ola Karlberg
Aina Karlbom
Stig Karlsson
Krister Karlsson
Gunnar Karlsson
Håkan Kjellsson
Berit Klintbom
Lars Kloberg
Olga Korpela
Per-Arne Krantz
Philip Kristiansson
Gertrud Lanngren Frostegren
Lars-Inge Larsson
Tomas Larsson
Jan Larsson
Solveig Lilja
Jan-Roger Lilja
Maj-Britt Lindahl
Jan Linde
Barbro Lund
Solveig Lundgren
Lärarassistenterna 2022/2023
Thomas Löfgren
Ingrid Marting
Lena Modin
Doris Mohlin
Leif Monell

Gunnel Nilsson
Evy Nordström
Ingvar Norin
Ivan Nyström
Bengt Olsson
Dan Olsson
Dagny Olsson
Ing-Mari Olsson
Maj Olsson
Karin Olsson-Westerberg
Pelle Pellby
Märta Peterson
Marie Rehnström
Jan Sandberg
Kjell Schön
Inga Sigurdardottir Sandberg
Göran Skogfors
Kjell Sköld
Britt-Mari Spänner
Jenny Sundell
Anna-Lena Sunesson
Maria Svedberg
Marianne Svedin
Claes Göran Taube
Ann Marie Thyрман
Karin Tidefors
Sven Torin
Gunborg Vrede
Maj-Lis Wahlgren
Margareta Wall
Birgitta Wendeberg
Ann-Charlotte Westin
Gertrud Widell
Elisabet Widenberg
Margareta Wikström
Bert Wikström
Marianne Wästeräng
Lars Öhman
Lisbeth Örgård
Orvar Örgård
Erik Östberg
Sven Östberg

Minnesgåvor 2023

Ingeborg, Bojan
Sjöqvist

Maj-Lis Wahlgren

Helmer Svärd

Maj-Lis Wahlgren

Rune Axelsson

Barbro Dahlberg

Sture Virdebrant

Brita Isaksson
Bengt Isaksson

Uppvaktning av Stig
Johansson 90 år

Brita Isaksson
Bengt Isaksson

Gåva

IOGT-NTO Härnösand

Legat/Arv

Ingeborg Sjöqvist

Fyrtiofem stolar upptagna

Så nu finns det bara etthundrasjuttioåtta lediga teaterstolar kvar på Wendelsbergs teater.

Du vet väl att du kan köpa dej en alldeles egen av de nya stolarna i salongen?

Med 2.000 kronor stöder du teaterns framtida möjligheter på Wendelsberg. Vänd dej till skolans expedition så får du veta hur du går till väga för att bli ägare till en egen teaterstol och få ditt namn på en vacker mässingsskylt på stolsryggen.

Sponsrade stolar:

Håkan Kjellsson
Stig Kroon
Ing-Britt Kroon
Helmer Svärd
Inge Teodorsson
Barbro Högberg
Sven Östberg
Ingela Wennergren
Jan Wennergren
IOGT-NTO Vetlanda
Maj Olsson
Lizzie Andersson
Bojan Sjöqvist
Sören Eriksson
Ulf Magnusson

Marianne Källman
Berit Eriksson
Börje Johansson
Erik Östberg
UNF Kravall
Marianne Ellsinger
Walter Ellsinger
Inga-Lill Elofsson
Siv Engberg
Bengt Frostegren
Karin Isaksson
Birgit Johansson
Stig Johansson
Evy Nordström
Gunborg Vrede

Aina Folkeson
Kjell Sköld
Thomas Löfgren
Sture Hallbert
Bengt Isaksson
Britta Isaksson
Sonja Emanuelsson
Joakim Löfbom
Doris Molin
Sture Virdebrant
Fatah A-Hussein Ali
Vincent
Åsa Sifrer Norell
Anders Frönell
Inga Frönell

Deltagare VT 24

Allmän linje

Abd Alhadi Rasha Askim
Abdiaziz Hanan Västra Frölunda
Agerbrink Albin Göteborg
Ahmadi Nastaran Mölndal
Alberts Amanda Västra Frölunda
Alfredson Linn Göteborg
Almqvist Alexandra Angered
Andersson Linnea Nödinge
Andersson Max Hisings backa
Andersson Milou Mölndal
Asa Kim Göteborg
Bellander Vendela Växjö
Benjaminsson Hannes Herrljunga
Berglund Elsa Borås
Bergqvist Jonna Stenkullen
Bodfors Benjamin Landvetter
Bonander Neo Kungälv
Borba Canale Gabriel Hindås
Broberg Jennie Göteborg
Chaddad Jana Nässjö
Clomé Elsa Partille
Dovhammar Annie Mölndal
Durkan Axel Hisings Backa
Ekdahl Josefine Oskarström
Eliasson Love Göteborg
Engelstad Olivia Mölnlycke
Evertsson Julia Östersund
Falk Minna Kil
Fatorechi Arian Hisings Backa
Galby Yao-zu Källered
Garbergs Samuel Bollebygd
Gharieb Ceasar Mölnlycke
Grimbeck Aira Partille
Gyllesten Karlsson Elias Göteborg
Haideri Shirin Hisings Backa
Hajkhamis Amhan
Mohammad Kungsbacka
Hedberg Indra Olsfors
Hedberg Karin Göteborg
Hedin Willow Kalmar
Holm Bea Göteborg
Holm Vincent Göteborg
Härnvi Simon Rävlanda
Iversen Matilda Mölnlycke
Jacobsen Max Hisings Kärra
Jaeger Benjamin Mölnlycke
Juhlin Nicholas Angered
Karim Murat Skarpnäck
Khaled Alaaeddin Kungälv

Khawari Fereshta Nödinge
Kjell Becca Ljungskile
Lagerholm Nils Källered
Larsson Ellen Göteborg
Lasson Ester Göteborg
Leo Keila Göteborg
Lundbäck Olivia Örebro
Lundvall Maryana Göteborg
Miletic Daniella Mölnlycke
Miletic Patricia Mölnlycke
Modin Alexander Landvetter
Mohamed Salima Angered
Mohammed Meesam Ali Trollhättan
Nassi Sama Mölndal
Nilsson Erika Ystad
Nord Olof Mölndal
Nourigohar Matin Pixbo
Olofsson Erik Göteborg
Papadopoulos Andreas Göteborg
Petersson Alvalie Tranemo
Petersson Vida Trollhättan
Phanchomphu Aomi Mölndal
Popovski Joel Partille
Pousar Frida Borås
Påhlsson Ella Göteborg
Rezaie Mahdi Mölnlycke
Ringve Linus Transtrand
Rosén Sebastian Mölnlycke
Rosendahl Wiktor Kullavik
Shafiee Nina Harestad
Spångberg Ludwig Svalöv
Stensson Frida Göteborg
Stenzon Sofie Göteborg
Söderström Ebba Kalmar
Taserud Elias Göteborg
Thuren Josefin Mölnlycke
Tinnert Jonatan Nödinge
Ulander Sebastian Partille
Vadi Elliot Göteborg
Vedin Sara Göteborg
Velin Anton Göteborg
Väpnare Ebba Mörbylånga
Wanna Chaiwat Västra Frölunda
Widborn Felix Hovås
Ylvén Tove Källered
Zachau Ludvig Billdal
Zachrisson Frida Västra Frölunda
Ödling Eith Mölnlycke

Lärarassistent

Abbas Feda Västra Frölunda
Akcahin Ummugulsum Göteborg
Aljalad Hassan Angered
Azizahari Sahar Mölndal
Dahl Roland Nygård
Johansson Adam Göteborg
Londren Maria Hisings Backa
Meftah Dalila Angered
Mohamed Salar Angered
Roos Jakob Göteborg
Salama Amani Göteborg
Salama Israa Göteborg
Sedaghat Niloufar Partille
Sleem Abeer Angered

Musikallinjen år 1

Almlöv My Åre
Bengtsson Jonna Helsingborg
Bisseberg Eira Halmstad
Brohlin-Göransson Alva Söderköping
Drejenstam Ellinor Vimmerby
Edström Alice Uppsala
Mases Viktor Norrköping
Modéus Alva Lerum
Niska Rebecca Linköping
Norlin Signe Knivsta
Palmer Bergström Agnes Örebro
Sjöholm Tyra Gränna
Szamosi Lovisa Växjö
Torgersson Alexandra Höno
Wiksaas Lisa Rönninge
Winge Sonja Källered
Wärnelius Anna Linköping
Zethrin Carl Gustavsberg

Musikallinjen år 2

Andersson Melinda Landskrona
Bell Olga Solna
Björkman Lovis Kramfors
Carlsson Inez Lerum
Dellenborg Felicia Stråvalla
Dubbelman Hanna Örebro
Grut Meiling Lea Lund
Johansson Lisen Veddinge
Kettunen Alva Onsala
Kjellerstedt Emelie Göteborg
Lundberg Ida Landvetter
Peterson Théo Västerås
Rasmussen Love Nyköping
Salvo Vásquez Camilo Jönköping
Sebestyén Mimmi Göteborg
Stofkoper Josefine Gärsnäs
Tangfelt Hampus Bollnäs
Wernung Emma Göteborg

Wiking Lovisa Borås
Åberg Malte Myggenäs

Teaterlinjen år 1

Albino Tuva Göteborg
Atterhall Alva Bjärnum
Deniz Emilia Örebro
Einarsson Kalle Hägersten
Hedman Melker Uppsala
Hughes Thora Diö
Jörlin Olle Göteborg
Lindqvist Noah Sjuntorp
Nyberg Emma Mölndal
Nykvisst Amandakarinn Göteborg
Pohjanen Agnes Luleå
Salem Jaballah Nadim Göteborg
Smedman Elin Johanneshov
Tsoy Diana Solna
Valdemarsson Hannah Umeå
Wallgren Edith Sundbyberg
Wallgren PinPin Göteborg
Ydkvist Ella Mölndal
Åkerblom Selma Göteborg

Teaterlinjen år 2

Aas Frida Gustavsberg
Adler Liv Vellinge
Bergquist Josefin Västra Frölunda
Borg Johan Mölndal
Emanuelsson Lukas Värnamo
Eriksson Lia Luleå
Ertik Helin Alafors
Fahl Tindra Göteborg
Gladh Erik Vimmerby
Jablonski Viktoria Ängelholm
Jönsson Elias Ydre
Kjellgren Tuva Gnesta
Latorre Jennifer Rydsgård
Lindberg Jesper Göteborg
Lundqvist Nora Bromma
Marinov Ivan Angered
Michelsen Malte Malmö
Nowotny Buster Göteborg
Thour Kevin Växjö

Teaterproduktion – Teater Tempo

Alkberg Amrén Anna Klara Luleå
Edholm Johanna Lycke
Einarsson Frida Lekeryd
Gulliden Maja Tidaholm
Lilienberg Carl Hisings Backa
Munkesjö Malte Tyresö
Månsson Ellen Uddevalla
Unsgaard Alva Göteborg
Våge Tilda Karlstad

Personal

Skolledning, administration m m

Sören Eriksson, rektor
Marcus Andersson, kamrer
Jenny Gustafsson, skolsekreterare
Ella Witermark, kurator
Eva Selander, kortkursansvarig
Rebecca Bergenholtz, ekonomiassistent

Lärare

Jonas Bagge
Helle Dahl
Peter Dahl
Björn Dimming
David Eriksson
Hans Hammarström
Anna Hedenrud
Lisa Henningsson
Ola Karlberg
Björn Lanefelt
Emma Liljeberg
Karin Lindqvist Eklund
Maria Onelius
Caroline Rydefjord
Jennie Rydén
Ann-Sofie Schultz
Johan Tivander
Bo Widell
Jesper Åvall

Hushåll & kursgård/vandrarhem

Helena Carlton, hotell- och konferensansvarig
Camilla Emblen, kökschef
Simon Bergqvist, kock
Marie Edmar, kock
Siri Kotchompoo, kock
Elin Josefsson, kock
Anna Wilson, matsalsansvarig
Mia Van Den Bosch, matsalsansvarig
Hiza Neziri, köksbiträde
Johan Rapakko, husvärd
Linda Hurtig, konferens och hotell
Daniel Wennergren, konferens och hotell
Alice Carlton, lokalvårdare
Krisztina Hajnal, lokalvårdare
Amira Karaduz, lokalvårdare
Suada Lizalo, lokalvårdare
Peter Persson, lokalvårdare
Ilir Abedini, lokalvårdare

Vaktmästeri m m

Patrik Hultsten, vaktmästare
Tomas Larsson, hantverkare
Patrick McAvey, vaktmästare
Göran Reimby, vaktmästare
Markus Lauri Andersson, vaktmästare, tjänstledig
Lovisa Andersson, scenmästare/vaktmästare

Skolstyrelse

Charlotte Backman, ordf., Lidköping
Johnny Boström, Karlstad
Anna Carlstedt, Stockholm
Anna Fält, Falun
Ann Eringstam, Göteborg
Magnus Falk, Frillesås
Johan Isaksson, Växjö
Emma Ljungbladh, Trollhättan
Carl Persson, Göteborg

Kamratförbundets styrelse

Sören Eriksson, ordförande
Marie Rehnström, v. ordförande
Ola Karlberg, sekreterare
Marcus Andersson, kassör
Lena Modin
Mattias Edquist
Lena-Maria Ahl
Konrad Wiik
Sven Östberg

Välkomna till Kamratmöte och familjedag den 9 maj!

Ja, men det brukar ju vara på en lördag! säger någon. Det är riktigt, men inte i år. Ombyte förnöjer och dessutom sker det aktiviteter på skolan som vi gärna vill att ni alla skall få uppleva och ta del av. Den 9 maj är det Kristi himmelfärdsdag och för många också en ledig dag. Då passar Wendelsberg på att arrangera en Familjedag med massor av aktiviteter. Det är inte första gången utan kanske fjärde, eller om det

är femte, kanske sjätte ... Om vädret vill oss väl och det brukar det vilja, så kan skolan den här dagen besökas av kanske tusen personer.

Det bjuds på massor av aktiviteter för alla åldrar. Ponnyridning, hinderbana, ansiktsmålning, teater, dans, pyssel, guidade turer i huset, tipspromenad och mycket annat. Naturligtvis finns det både kafé och lunchservering för den

som är sugen. Familjedagen för den breda allmänheten pågår mellan klockan elva och två.

Efter det behöver vi nog röja lite och sätta oss ner några minuter innan Kamratmötet kan starta kl 15.00. Ett litet formellt möte i vanlig ordning och sedan är det fritt fram att byta minnen med varandra. Tala om hur det var förr och kanske också lite om hur det är nu

för tiden. Kl 17.00 dukas en liten middagsbuffé fram där samtalen fortsätter tills vi inte orkar längre.

Dagen lämpar sig särskilt väl för att ta med både barn och barnbarn. Alla aktiviteter för både barn och vuxna är gratis. Det enda som kostar är förtäringen.

Familjedagen 2023 lockade fler än tusen personer till skolan. I år kombinerar vi dagen med Kamratmötet – välkommen!

Program

11.00–14.00 Familjedag

15.00 Kamratförbundets årsmöte

17.00 Buffé och efter det fortsatta samtal, årskursvisa träffar och allmänt umgänge

Önskar du ta del av buffén kl 17.00 behöver du anmäla dig till 031-338 05 36 eller info@wendelsberg.se. Vill du boka rum på vårt hotell görs det på samma telefonnummer. Behöver ni en lokal för er årskurs ordnar vi det också.

Glimtar från årskurserna 1973/74 och 1983/84

När familjedagen är slut börjar ett traditionsenligt kamratmöte, kl 15. Alla gamla elever är hjärtligt välkomna. Hör gärna av dej till en eller flera gamla kursare och ta er hit!

Här kommer några glimtar från två jubilerande årskurser.

*Glädjen på toppen av Trollkyrkan, med utsikt över Tiveden.
Stående fr.v: Ann-Marie Hansson, Barbro Augustsson,
Anders Hult, Sigvard Schön, Birgitta Wendeberg, Annika
Pettersson (sittande) och Jörgen Friman (liggande).*

Årskursen 1973/74 firar 50 år

Skolresa till Tiveden, 15–17 maj 1974

Resan anordnades av Ledarlinjen och gick med buss från Wendelsberg till Karlsborgs fästning. Därifrån med cykel (ca 3 mil) bland äppelblom och gullvivor mot Örsjönäs. Kristina Nilsson, tredjeårselev på allmänna linjen, skriver om resan i Wendelsbergs årsblad 1975: "Framåt eftermiddagen nalkades vi Örsjönäsläget, och där jobbade ledarna för fullt med att sätta upp armétält. Packningen fanns på plats och det återstod att söka upp ett Kloker, Toket – eller... Gladertält."

Dag två var det vandring genom trollskogen till bad i Trehörningen. På eftermiddagen diverse utflykter, på kvällen dans till "spelmanslaget", lägerbål och lekar.

Dag tre ägnade sej somliga åt "stafett och diverse tävlingsmoment" medan andra badade i sol och vatten, innan hemfärden startade.

Årskursen 1983/84 firar 40 år

FL 2 83/84 (bilden tagen på kanothajken i 1:an).

*Övre raden fr. v: Ulf Johansson, Jörgen Knutsson, Christer Karlsson, Stefan Larsson, Michael Olsson.
Mitträd: Rita Carlsson, Madeleine Westvig, Susy Atfiero Trincas, Mats "Droppen" Johansson, Eva Carlsson, Örjan Christensson, Marie Johnsson, Jonas Lärjedahl, Berne Dahlgren.
Nedre rad: Tord Johnson, Marie Westergård, Monica Ericsson, Gunilla Olsson, Marie-Louise Matiasen, Gunilla Blad, Gunilla Hagman.*

